

Borgerrepræsentationen andrager derom. Jeg troer, at de, som kunne have noget mod en Lov, der engang for alle ophæver Næringsfatteten, kunne berolige sig ved, at der til nærværende Forslag er knyttet den Betingelse, at Lo-ven kun kan komme til Anvendelse efter Indstilling fra de Autoriteter, der aabenbart maae have det største Kjendskab til hvad der bedst passer efter de locale Forhold. Det har under min rige Erfaring i at ligne Skat paa Næringen vist sig at være en særdeles mangelfuld Beskatningsmaade. Man har grebet efter Noget, om hvilket man ikke vidste, hvorvidt det passede; man har stundom bestattet en og samme Gjenstand dobbelt. Men Alt, hvad der kan siges om denne Sag, er iøvrigt sagt saa ofte, at jeg ikke skal gjentage det. Der er her af den ærede foregaaende Taler sagt, at Principet i dette Lovforslag er billigt. Sa tilvisse er det billigt, og det finder endvidere sin Støtte i Næringsloven, der snart skal træde i Kraft. Kunde man endog saa ønske at afvente en Lov, som den høitærede Minister skal have udtalt, at han vil forelægge, mener jeg dog, at der er ikke Noget til Hinder for, at tage imod, hvad der her hvides, da det paa mange Steder midlertidigt vil hæve de Ulemper, der nu ere tilstede. Den ærede Landstingsmand har endvidere sagt, at det vistnok er et almindeligt Ønske, at Næringsfatteten bliver ophævet. Sa ganske vist er det et almindeligt Ønske; Kjøbstæderne ville føle sig særdeles tilfredsstillede, naar en saadan Lov som denne maatte emanere. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovfor-slaget til en gunstig Modtagelse.

Rosenørn: Jeg overseer paa ingen Maade Betydningen af de Betæneligheder, der kunde fremstille sig ved nu saa sildigt i en Sæssion at tage et Forslag under Behandling, der ikke er kommet fra Regjeringen, men er udgaaet fra det private Initiativ. Ikke desto-mindre vil jeg slutte mig til den sidste ærede Taler i at anbefale, at Landstinget gjør i det Mindste, hvad der kan gøres, for at denne

lille Lov kan føres igjennem. Det blev af den ærede næstforegaaende Taler bemærket, at man formeentlig meget vel kunde afvente Sagens Ordning ved et Regjeringsforslag i næste Sæssion; men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at jeg tvivler paa, at det i allerhelbigste Tilfælde vil kunne føre til en endelig Ordning af Sagen, saa betimeligt, at Ophævelsen af Næringsfatteten ifølge en saadan eventuel Lov kan træde i Kraft, samtidigt med at den fulde Næringsfrihed indtræder, nemlig den 1ste Januar 1862, og det er væsentlig denne Betragtning, der gjør, at jeg maa finde det ønskeligt, at dette Lovforslag, saavidt muligt, føres til-ende.

Bjerring: Hvorvidt der er et almindeligt Ønske i Kjøbstæderne om, at denne Lov maatte fremmes i denne Samling eller ikke, kan jeg ikke have nogen Mening om; i denne Henseende har den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Brasch) mere Kjendskab til Stemningen end jeg, men ialtsald foreligger et saadant Ønske ikke. Det er forholdsvis kun meget faa Kjøbstæder, der have udtalt sig for, at denne Lov maa nyde Fremme i denne Samling. Jeg skal være enig med den ærede 6te Landstingsmand for 9de Kreds (Brasch) saavel som med de to andre ærede Talere i, at denne Lov er af ikke ringe Betydning; men netop fordi den er af ikke ringe Betydning, forekommer det mig, at det virkelig kan være meget betænkeligt for Landstinget, saa seent i Samlingen, at vi ikke vide, om vi have 2, 3 eller 4 Dage at være sammen i, at ville afgjøre en saa vigtig Sag saa at sige uden egentlig Undersøgelse. Det er ikke tilstrækkeligt at vide, at der er et Ønske om at faae en eller anden Mangel afhjulpen; men man maa ogsaa undersøge, hvorvidt det Middel, der foreslaaes anvendt, er ikke blot et godt Middel, men det bedste Middel, om det er det Middel, man til Syvende og Sidst maa blive staaende ved. Det troer jeg nu ikke, at Tiden, kan tillade at anstille en virkelig Undersøgelse om.